

PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG (VAT)

Kwestie podatku VAT regulowane są ustawą z 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. nr. 54, poz. 535 z późn. zm)

Podatek od towarów i usług jest odmianą podatku od wartości dodanej. Jest podatkiem pośrednim, w którym opodatkowaniu podlega czynność zakwalifikowana jako obrót. Obrót jest to kwota należna z tytułu sprzedaży, pomniejszona o kwotę należnego podatku, np. sprzedając towar za 1 230 zł (1 000 zł + 23% VAT) – obrotem jest kwota 1 000 zł.

Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wydania towaru lub wykonania usługi.

Podatkiem należnym jest podatek VAT doliczony do ceny sprzedaży towaru lub usługi. Podatkiem należnym jest też podatek VAT zapłacony przez nabywcę w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów (WNT) lub importu.

Podatkiem naliczonym jest podatek VAT zapłacony przy nabyciu towarów i usług. Podatkiem naliczonym jest też podatek VAT zapłacony przez nabywcę w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów (WNT) lub importu.

Zwolnieni od podatku są podatnicy, u których wartość sprzedaży opodatkowanej nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 150 000 zł. Do wartości sprzedaży nie wlicza się kwoty podatku. Limit na rok 2012 to kwota 150.000,00. Osoby rozpoczynające wykonywanie czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem VAT w ciągu roku podatkowego są zwolnione od tego podatku, jeżeli przewidywana przez te osoby wartość sprzedaży towarów lub usług nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, powyżej wymienionej kwoty. Niektóre rodzaje działalności gospodarczej muszą być jednak opodatkowane podatkiem VAT niezależnie od wielkości obrotów, np. sprzedaż wyrobów z metali szlachetnych lub z udziałem tych metali, niektórych wyrobów akcyzowych (w tym wyrobów tytoniowych), usługi prawnicze, w zakresie doradztwa i rzeczoznawstwa, usługi jubilerskie. Zwolnienia podmiotowego z VAT nie stosuje się także do importu towarów i usług.

Podatnicy są zobowiązani przed dniem wykonania pierwszej odpłatnej dostawy towarów lub odpłatnego świadczenia usług złożyć naczelnikowi urzędu skarbowego zgłoszenie rejestracyjne. Podatnicy zwolnieni od podatku nie mają obowiązku składania zgłoszenia rejestracyjnego (ale mogą to zrobić). Naczelnik urzędu skarbowego rejestruje podatnika i potwierdza jego zarejestrowanie jako „podatnika VAT czynnego” lub „podatnika VAT zwolnionego”.

Jeżeli podatnicy zwolnieni od podatku rozpoczną dokonywanie sprzedaży opodatkowanej, utracą zwolnienie od podatku lub zrezygnują z tego zwolnienia, zobowiązani są do złożenia zgłoszenia rejestracyjnego, a w przypadku podatników zarejestrowanych jako podatnicy VAT zwolnieni – do aktualizacji tego zgłoszenia, w terminach:

- 1) przed dniem dokonania pierwszej sprzedaży towaru lub usługi,
- 2) przed dniem, w którym podatnik traci prawo do zwolnienia,
- 3) przed początkiem miesiąca, w którym podatnik rezygnuje ze zwolnienia (podatnicy, u których wartość sprzedaży opodatkowanej nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym 150 000 zł,
- 4) przed dniem wykonania pierwszej czynności odpłatnej dostawy towarów lub odpłatnego świadczenia usług, w przypadku rezygnacji ze zwolnienia (podatnicy rozpoczynający działalność jeżeli wartość sprzedaży nie przekroczy określonego limitu).

Podatnik korzystający z przysługującego mu zwolnienia podmiotowego od podatku VAT traci go w momencie, gdy faktyczna wartość sprzedaży towarów – w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży – przekroczy w ciągu roku podatkowego kwotę 150 000 zł. Obowiązek podatkowy powstaje z momentem przekroczenia tej kwoty, a opodatkowaniu podlega nadwyżka sprzedaży ponad tę kwotę. Za zgodą naczelnika urzędu skarbowego podatnik może pomniejszyć kwotę podatku należnego o kwoty podatku naliczonego wynikające z faktur dokumentujących zakupy dokonane przed dniem utraty zwolnienia, pod warunkiem:

- 1) sporządzenia spisu z natury zapasów tych towarów posiadanych w dniu, w którym nastąpiło przekroczenie kwoty, oraz
- 2) przedłożenia w urzędzie skarbowym spisu, o którym mowa powyżej, w terminie 14 dni, licząc od dnia utraty zwolnienia.

Podatnik, który utracił prawo do zwolnienia od podatku lub zrezygnował z tego zwolnienia, może nie wcześniej niż po upływie 1 roku, licząc od końca roku, w którym utracił prawo do zwolnienia lub zrezygnował z tego zwolnienia, ponownie skorzystać ze zwolnienia.

Oplata rejestracyjna wynosi 170 zł.

Jeżeli podatnik zarejestrowany jako podatnik VAT zaprzestał wykonywania czynności podlegającej opodatkowaniu, jest on obowiązany zgłosić zaprzestanie działalności naczelnikowi urzędu skarbowego; zgłoszenie to stanowi dla naczelnika urzędu skarbowego podstawę do wykreślenia podatnika z rejestru jako podatnika VAT. W przypadku nie zgłoszenia faktu zaprzestania wykonywania powyższych czynności, naczelnik urzędu skarbowego wykreśla podatnika z rejestru VAT z urzędu.

Jeżeli dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym ulegną zmianie, podatnik jest obowiązany zgłosić zmianę do naczelnika urzędu skarbowego w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana. Podatnik zarejestrowany jako podatnik VAT czynny jest obowiązany umieszczać numer identyfikacji podatkowej na fakturach oraz w ofertach

Zwolnienie od podatku VAT może okazać się korzystne, jeżeli dokonuje się sprzedaży bezpośrednio na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, bądź innych podatników zwolnionych od tego podatku. Natomiast jeśli kontrahentami są w większości podatnicy rozliczający podatek od towarów i usług, wówczas powinno się rozważyć opodatkowanie podatkiem VAT.

Będąc jako podmiot gospodarczy podatnikiem zwolnionym od podatku od towarów i usług podatnik nie musi:

- dokonać zgłoszenia rejestracyjnego w podatku VAT (VAT-R),
- wystawiać faktur VAT (ale musi wystawiać rachunki),
- prowadzić ewidencji sprzedaży i zakupów dla celów podatku VAT,
- składać deklaracji podatkowych dla podatku VAT (VAT-7).

Korzystając ze zwolnienia od podatku VAT podatnik zobowiązany jest do prowadzenia dziennej ewidencji sprzedaży rejestrowanej za dany dzień, nie później jednak niż przed dokonaniem sprzedaży w dniu następnym.

Podatnicy zwolnieni od podatku są obowiązani prowadzić ewidencję sprzedaży za dany dzień, nie później jednak niż przed dokonaniem sprzedaży w dniu następnym.

W przypadku stwierdzenia, że podatnik nie prowadzi takiej ewidencji lub prowadzi ją w sposób nierzetelny, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określa wartość niezaewidencjonowanej sprzedaży w drodze oszacowania i ustala podatek przy zastosowaniu stawki 22%, bez prawa obniżenia kwoty podatku należnego

Obowiązki podatnika VAT

Do głównych obowiązków podatników rozliczających podatek VAT należą:

- dokonanie jednorazowego zgłoszenia rejestracyjnego (VAT-R),
- prowadzenie ewidencji sprzedaży i zakupów, zawierającej wszystkie dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej VAT-7 lub VAT-7K,
- wystawianie faktur VAT (płatnik podatku VAT nie ma prawa do wystawiania rachunków),
- składanie w urzędzie skarbowym deklaracji podatkowych za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu

Mali podatnicy, którzy wybrali metodę kasową składają w urzędzie skarbowym deklaracje podatkowe za okresy kwartalne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym kwartale.

Podatnicy, którzy wybrali metodę kasową, mogą ponownie składać deklaracje podatkowe za okresy miesięczne, nie wcześniej jednak niż po upływie czterech kwartałów, w których rozliczali się za okresy kwartalne, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do ostatniego dnia kwartału, za który będzie składana ostatnia kwartalna deklaracja podatkowa.

- terminowe wpłacanie podatku do urzędu skarbowego.

Kwartalny sposób rozliczania podatku VAT jest ułatwieniem przewidzianym dla tzw. małych podatników. Małym podatnikiem jest podatnik podatku od towarów i usług, u którego wartość sprzedaży – wraz z kwotą podatku – nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 1 200 000 euro (w 2012 r. jest to 4 922 000 zł). Podatnik taki może wybrać:

- składanie deklaracji podatkowych VAT-7K za okresy kwartalne i kwartalne rozliczanie tego podatku,
- rozliczanie podatku VAT metodą kasową.

Mały podatnik może wybrać metodę rozliczeń polegającą na tym, że obowiązek podatkowy powstaje z dniem uregulowania całości lub części należności, nie później niż 90 dnia, licząc od dnia wydania towaru lub wykonania usługi, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego w terminie do końca miesiąca poprzedzającego okres, za który będzie stosował tę metodę. Uregulowanie należności w części powoduje powstanie obowiązku podatkowego w tej części. Wybór tej metody wiąże się z obowiązkiem rozliczeń kwartalnych – deklaracja VAT-7K (składanie deklaracji miesięcznych nie jest dopuszczalne). Jednocześnie obowiązany będzie oznaczać wszystkie wystawiane przez siebie faktury Faktura VAT-MP. Z metody kasowej można zrezygnować po upływie 12 miesięcy, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do końca kwartału, w którym stosowano tę metodę.

Możliwość składania deklaracji podatkowych za okresy kwartalne (formularz VAT-7K) w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy, jak i wpłacania w tym terminie podatku VAT na konto właściwego urzędu skarbowego, przysługuje zarówno małym podatnikom, którzy wybrali kasową metodę rozliczania podatku VAT, jak i małym podatnikom, którzy nie wybrali tej metody.

Prawo do rozliczania podatku metodą kasową przedsiębiorca utraci w momencie przekroczenia limitu wartości sprzedaży towarów uprawniającego do posiadania statusu małego podatnika. Wówczas po kwartale, w którym przekroczył ww. kwotę, będzie musiał dokonywać rozliczenia podatku VAT na zasadach ogólnych, tj. obliczać i wpłacać ten podatek za okresy miesięczne.

Moment powstania obowiązku podatkowego VAT

- Jeżeli sprzedaż towaru lub wykonanie usługi powinno być potwierdzone fakturą VAT obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury VAT, nie później jednak niż w 7 dniu od dnia wydania towaru lub wykonania usługi.
- Jeżeli sprzedaż towaru lub wykonanie usługi nie zostało potwierdzone fakturą VAT, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą sprzedaży (wydania, dostarczenia towaru) lub wykonania usługi.
- W przypadku wyboru przez podatnika kasowej metody rozliczania VAT obowiązek podatkowy powstaje z dniem uregulowania przez kontrahenta całości lub części należności, nie później jednak niż 90 dnia od dnia wydania towaru lub wykonania usługi. Uregulowanie należności w części powoduje powstanie obowiązku podatkowego w tej właśnie części. Należy pamiętać, iż zadeklarowanie chęci rozliczania podatku VAT metodą kasową oznacza jednocześnie przyjęcie rozliczenia kasowego dla podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług; odliczenie podatku naliczonego występuje po zapłaceniu kontrahentowi należności.
- Przy czynności przekazania, zamiany, darowizny towaru lub świadczenia usługi bez pobrania należności w chwili dokonania wymienionych czynności.
- Jeżeli przed wydaniem towaru lub wykonaniem usługi otrzymano część należności, w szczególności: przedpłatę, zaliczkę, zadek, ratę, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą otrzymania w tej części.
- W eksporcie towarów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą potwierdzenia przez urząd celny wyjścia wywozu towaru z terytorium kraju poza terytorium Wspólnoty (oznacza to, że towar musi być wywieziony z terytorium Wspólnoty, a nie z terytorium Polski – zatem potwierdzenia eksportu nie zawsze będzie dokonywał polski urząd celny).
- W imporcie towarów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dopuszczenia towaru do obrotu na terenie Wspólnoty i z chwilą powstania długu celnego.
- Przy rozwiązaniu spółki lub zaprzestaniu działalności gospodarczej obowiązek podatkowy powstaje w dniu, w którym powinien być sporządzony spis z natury, nie później jednak niż 30 dnia od powyższych zdarzeń.

- W przypadku transportu osób i ładunków kolejami, taborem samochodowym, statkami pełnomorskimi, środkami transportu żegluga śródlądowej i przybrzeżnej, promami, samolotami i śmigłowcami, w przypadku usług spedycyjnych, przeładunkowych, budowlanych, budowlano-montażowych obowiązek podatkowy powstaje z momentu otrzymania całości lub części zapłaty, nie później jednak niż 30 dnia licząc od dnia wykonania w/w usług.
- W przypadku świadczenia usług najmu, dzierżawy, leasingu, usług pośrednictwa ubezpieczeniowego, usług ochrony osób, dozoru mienia, usług stałej obsługi prawnej i biurowej, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty – nie później jednak niż z upływem terminu płatności.

Zwrot podatku

Zwrot różnicy podatku następuje na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju, wskazanym w zgłoszeniu identyfikacyjnym. Obniżenia kwoty lub zwrotu różnicy podatku należnego nie stosuje się m.in. do nabywanych przez podatnika:

- paliw silnikowych, oleju napędowego oraz gazu, wykorzystywanych do napędu samochodów osobowych i innych pojazdów samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony,
- usług noclegowych i gastronomicznych,
- towarów i usług, których nabycie nastąpiło w wyniku darowizny lub nieodpłatnego świadczenia usługi

Nie stanowią podstawy do obniżenia podatku należnego oraz zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego faktury w przypadku gdy:

- faktury zostały wystawione przez podmiot nieistniejący lub nieuprawniony do wystawiania faktur,
- kwota podatku wykazana na oryginale faktury jest różna od kwoty wykazanej na kopii,
- transakcja udokumentowana fakturą nie podlega opodatkowaniu, jest zwolniona od podatku – a kwota wykazana w fakturze nie została uregulowana,
- wystawiono więcej niż jedną fakturę dokumentującą tę samą sprzedaż,
- wystawione faktury stwierdzają czynności, które nie zostały dokonane, podają kwoty niezgodne z rzeczywistością,
- faktury wystawione przez nabywcę zgodnie z odrębnymi przepisami nie zostały zaakceptowane przez sprzedającego.

W razie stwierdzenia, że podatnik w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę zobowiązania podatkowego niższą od kwoty należnej, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określa wysokość tego zobowiązania w prawidłowej wysokości oraz ustala dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty zaniżenia tego zobowiązania.

W razie stwierdzenia, że podatnik w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego wyższą od kwoty należnej, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określa kwotę zwrotu w prawidłowej wysokości oraz ustala dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty zawyżenia.

Faktura VAT

Faktura jest podstawowym dokumentem umożliwiającym organom podatkowym sprawdzenie poprawności rozliczenia dokonanego przez podatnika. Podatnicy są obowiązani wystawić fakturę stwierdzającą w szczególności dokonanie sprzedaży, datę dokonania sprzedaży, cenę jednostkową bez podatku, podstawę opodatkowania, stawkę i kwotę podatku, kwotę należności oraz dane dotyczące podatnika i nabywcy. Podatnicy nie mają obowiązku wystawiania faktur osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej. Jednakże na żądanie tych osób podatnicy są obowiązani do wystawienia faktury.

Podstawowym zadaniem faktury jest umożliwienie nabywcy – podatnikowi VAT – dokonania odliczenia podatku naliczonego, w szczególności w obrębie obrotu krajowego. Przepisy podatkowe określają wymogi formalne, które faktura powinna spełnić, aby dać nabywcy prawo do odliczenia podatku naliczonego.

Faktura musi zostać wystawiona (na żądanie nabywcy) nie później niż 7-go dnia od dnia wydania towaru lub wykonania usługi, a w przypadku, gdy na fakturze określono wyłącznie miesiąc i rok dokonania sprzedaży, nie później niż 7-go dnia od zakończenia tego miesiąca. W przypadku usług budowlanych, usług najmu, dzierżawy lub leasingu faktura może zostać wystawiona w ciągu 30 dni przed powstaniem obowiązku podatkowego. W przypadku zaliczek, obowiązek wystawienia faktury powstaje najpóźniej 7 – go dnia od dnia, w którym otrzymano płatność.

Faktury należy przechowywać do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego (5 pełnych lat, począwszy od końca roku, w którym powstało zobowiązanie podatkowe), w oryginalnej postaci, w podziale na okresy rozliczeniowe oraz w sposób pozwalający na ich szybkie odszukanie.

Ustawa o VAT nakłada na podatników obowiązek wystawiania faktur potwierdzających sprzedaż i tzw. faktur wewnętrznych, dokumentujących np. czynności zrównane ze sprzedażą.

Od 1 maja 2004 r. zlikwidowany został wymóg podpisywania faktur przez obie strony zawierające transakcję. Kwoty VAT muszą być wykazane na fakturze w złotych polskich bez względu na to, w jakiej walucie określona jest należność wynikająca z faktury. Oznacza to, że podatnik VAT zobowiązany będzie wykazywać dodatkowo wartość VAT przeliczoną na złotówki w chwili wystawienia faktury np. w walucie euro. Przeliczenie to następuje wg kursu średniego NBP na dzień wystawienia faktury, a jeśli faktura została wystawiona z opóźnieniem, przeliczenia dokonuje się wg kursu na dzień powstania obowiązku podatkowego.

Na polskich fakturach należy również wykazywać kwoty podatku z podziałem na poszczególne stawki oraz kwotę należności wyrażoną cyframi i słownie.

Faktury wewnętrzne, co do zasady, podlegają takim samym regulacjom jak zwykłe faktury. Wyjątek dotyczy sytuacji, w której faktura wewnętrzna dokumentuje przekazanie towarów lub świadczenie usług na cele osobiste podatnika, jego pracowników itd., oraz darowizny towarów. W takich sytuacjach, jeśli brak konkretnego nabywcy towaru lub usługi, faktura wewnętrzna może nie zawierać tych danych, jak również kwoty należnej z tytułu wykonania danej czynności. Faktury wewnętrzne wystawia się w jednym egzemplarzu i przechowuje wraz z dokumentacją. Za dany okres rozliczeniowy (miesiąc lub kwartał) można wystawić jedną fakturę wewnętrzną dokumentującą czynności dokonane w tym okresie.

Korekty faktur

Jeśli po wystawieniu faktury udzielono rabatu, otrzymano zwrot towaru lub stwierdzono pomyłkę w pierwotnie wystawionej fakturze, przedsiębiorca zobowiązany jest do wystawienia faktury korygującej. Musi ona zawierać określenie „korekta” lub „faktura korygująca”. Sprzedawca musi też otrzymać potwierdzenie odbioru przez nabywcę faktury korygującej, która stanowić będzie podstawę do obniżenia obrotu i podatku należnego wynikającego z tej faktury. Obowiązek ten nie dotyczy faktur korygujących wystawianych w związku z eksportem towarów, wewnątrzwspólnotową dostawą towarów i dostawą towarów, dla której miejsce opodatkowania znajduje się poza Polską, a także dla faktur korygujących wystawianych w związku z dostawami energii elektrycznej i ciepłej, gazu przewodowego, usług w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków oraz usług telekomunikacyjnych.

W przypadku zaistnienia pomyłki na fakturze lub fakturze korygującej dotyczącej jakiejkolwiek informacji wiążącej się ze sprzedawcą lub nabywcą, oznaczeniem towaru lub usługi, nabywca wystawia notę korygującą (nota musi zawierać wyrazy „nota korygująca”), która musi zostać przesłana wystawcy faktury lub faktury korygującej wraz z kopią. Akceptację treści noty korygującej wystawca faktury lub faktury korygującej potwierdza podpisem.

Dokumenty zrównane z fakturami

Za fakturę uznaje się również:

- bilety jednorazowe, wydawane przez podatników uprawnionych do świadczenia usług polegających na przewozie osób kolejami normalnotorowymi, taborem samochodowym, statkami pełnomorskimi, środkami żeglugi śródlądowej i przybrzeżnej, promami, samolotami, śmigłowcami jeśli zawierają nazwę i NIP sprzedawcy, odległość taryfową minimum 50 km, kwotę należności wraz z podatkiem oraz kwotę podatku;
- dowody zapłaty za usługi radiokomunikacji przywoławczej (zawierające nazwy i numery NIP sprzedawcy i nabywcy, kwotę należności wraz z podatkiem oraz kwotę podatku);
- dokumenty usług bankowych i ubezpieczeniowych zwolnionych od podatku (zawierające określenie usługodawcy i usługobiorcy, numer kolejny i datę ich wystawienia, nazwę usługi, kwotę, której dotyczy dokument);

– dowody zapłaty za przejazdy autostradami płatnymi (zawierające nazwę i NIP sprzedawcy, nr kolejny i datę wystawienia, nazwę autostrady, kwotę należności wraz z podatkiem i kwotę podatku).

Podatnicy VAT nie mają obowiązku wystawiania faktur osobom fizycznym nie prowadzącym działalności gospodarczej. Jednakże na żądanie tych osób podatnicy VAT są obowiązani do wystawienia faktury, (jeśli faktura VAT wystawiana jest osobie nie prowadzącej działalności gospodarczej lub prowadzącej działalność w formie indywidualnego gospodarstwa rolnego nie musi zawierać numeru NIP nabywcy). Nie dotyczy to sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy nowych środków transportu, które w każdym przypadku muszą być potwierdzone fakturami.

Nie ma obowiązku zamieszczania na fakturze pieczęci firmowych.

Obowiązek zamieszczania podpisów na fakturze dotyczy jednak nadal faktur VAT RR wystawianych przez nabywcę produktów rolnych od rolnika ryczałtowego.

Otrzymując fakturę VAT korygującą należy zmniejszyć podatek naliczony w miesiącu otrzymania faktury lub następnym. Podatnik nie może zmniejszyć kwoty podatku naliczonego po otrzymaniu tej faktury, jeśli nie rozliczył podatku określonego w fakturze, której korekta dotyczy.

Nota korygująca, wystawiana przez nabywcę, jest przesyłana do wystawcy faktury lub faktury korygującej wraz z kopią. Jeżeli wystawca zgadza się z jej treścią to składa podpis na nocie.

Faktury dokumentujące sprzedaż paliw silnikowych benzynowych, oleju napędowego oraz gazu, wlewanych do baku samochodu i innych pojazdów samochodowych muszą zawierać numer rejestracyjny tego samochodu.

Warunkiem skorzystania ze stawki obniżonej w stosunku do stawki podstawowej ma podatnik, który ustali prawidłowy symbol towaru lub usługi, która ma przypisaną stawkę niższą niż 23%. Jedyną obowiązującą klasyfikacją statystyczną dla celów podatku VAT jest Polska Klasyfikacja Wyrobów i Usług (PKWiU), której numer należy obowiązkowo zamieścić na fakturze. Na fakturze VAT można użyć skróconych nazw sprzedawcy i nabywcy, jeśli nazwy te zostały podane w zgłoszeniu rejestracyjnym (w ewidencji działalności gospodarczej lub w Rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego).

Kasy rejestrujące (fiskalne)

Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 25 czerwca 2007 roku w sprawie kas rejestrujących (Dz.U. nr 116, poz. 804).

Podatnicy prowadzący działalność gospodarczą zobowiązani są do ewidencjonowania obrotu przy zastosowaniu kasy rejestrującej jeśli dokonują sprzedaży na rzecz:

- osób fizycznych nie prowadzących działalności gospodarczej
- osób fizycznych – przedsiębiorców dokonujących zakupów prywatnie, nie na rzecz swojej firmy
- rolników ryczałtowych kupujących prywatnie lub dla celów swojego gospodarstwa rolnego.

Podatnik posiadający kasę fiskalną jest zobowiązany do rejestracji każdej sprzedaży na rzecz w/w nabywców przy zastosowaniu kasy i dokonywania wydruku paragonu fiskalnego oraz wydania go nabywcy. Niezarejestrowanie sprzedaży i niewydanie paragonu jest przestępstwem lub wykroczeniem skarbowym, za które podatnikowi grozi co najmniej mandat. Ewidencji w kasie fiskalnej podlega sprzedaż nawet wtedy, gdy nabywca żąda wystawienia faktury VAT nie na firmę, ale prywatnie na imię i nazwisko. Paragon z kasy fiskalnej należy wtedy zszyć z kopią faktury VAT, którą zostawia sobie sprzedawca. Nabywca otrzymuje oryginał faktury VAT.

Po zakończeniu sprzedaży za dany dzień, nie później jednak niż przed dokonaniem pierwszej sprzedaży w dniu następnym należy sporządzić fiskalny raport dobowy. Raport taki należy także sporządzić za okres miesięczny po zakończeniu sprzedaży w ostatnim dniu miesiąca, nie później jednak niż przed rozpoczęciem sprzedaży w następnym miesiącu. Kopie dokumentów kasowych należy przechowywać przez okres 7 lat. Raz na 12 miesięcy należy dokonywać przeglądu technicznego kasy.

Podatnicy rozpoczynający działalność gospodarczą w 2012 r. obowiązani są do rozpoczęcia ewidencjonowania obrotu i podatku przy użyciu kas rejestrujących, jeżeli ich obrót w transakcjach z w/w osobami fizycznymi i rolnikami ryczałtowymi przekroczy kwotę 20 000 zł.

Przedsiębiorcy zobowiązani do instalacji kas fiskalnych mogą odzyskać połowę ich ceny w formie ulgi, którą przewiduje ustawa o VAT. Dokonując zakupu podatnicy mogą odliczyć 90% ceny netto kasy, nie więcej jednak niż 700 zł. Odliczenie to przysługuje jednak tylko przy pierwszym zakupie kas. Aby z niego skorzystać należy:

- 1) dokonać zakupu kasy lub kas fiskalnych, które odpowiadają kryteriom określonym w przepisach podatkowych.
- 2) dokonać fiskalizacji, czyli specjalistycznego uruchomienia kasy (korzystając z usług służb serwisowych).
- 3) zgłosić kasy w terminie 7 dni od dnia jej fiskalizacji do naczelnika urzędu skarbowego w celu otrzymania numeru ewidencyjnego.
- 4) nanieść (w sposób trwały) numeru ewidencyjny nadany przez naczelnika urzędu skarbowego na obudowę kasy.
- 5) złożyć pisemne zgłoszenie o liczbie kas rejestrujących i miejscu ich używania do naczelnika urzędu skarbowego.
- 6) rozpocząć ewidencjonowanie za pomocą kas rejestrujących w obowiązującym terminie.
- 7) skorzystać z odliczenia kwoty wydatkowanej na zakup każdej z kas rejestrujących zgłoszonych na dzień rozpoczęcia ewidencjonowania.

Z odliczenia można skorzystać już w rozliczeniu VAT za miesiąc (kwartał), w którym rozpoczęto ewidencjonowanie za pomocą kasy. Podatnik traci prawo do ulgi, jeśli nie rozpocznie ewidencji w przewidzianym przepisami terminie. Ponadto, jeżeli podatnik nie zainstaluje kasy w odpowiednim terminie, to traci prawo do odliczenia równowartości 30% kwoty podatku VAT naliczonego przy nabyciu towarów i usług.

Niektórzy podatnicy mają obowiązek ewidencjonowania obrotu za pomocą kas fiskalnych bez względu na wysokość osiąganych obrotów. Są to podatnicy prowadzący działalność w zakresie:

- sprzedaży gazu płynnego,
- świadczenia usług przewozów pasażerskich w samochodowej komunikacji podmiejskiej i międzymiastowej oraz usług przewozu osób i ładunków taksówkami osobowymi i bagażowymi
- dostaw silników, nadwozi do pojazdów mechanicznych, przyczep i naczep, części i akcesoriów do pojazdów mechanicznych,
- dostaw sprzętu radiowego, telewizyjnego i telekomunikacyjnego (w tym telefonów komputerowych) oraz części do aparatów i urządzeń do operowania dźwiękiem i obrazem, anten,
- dostaw sprzętu fotograficznego, z wyłączeniem części i akcesoriów do sprzętu i wyposażenia fotograficznego,
- dostaw wyrobów z metali szlachetnych lub z udziałem tych metali,
- dostaw nagranych, z zapisanymi danymi lub zapisanymi pakietami oprogramowania komputerowego (w tym również sprzedawanymi łącznie z licencją na użytkowanie): płyt CD, DVD, kaset magnetofonowych, taśm magnetycznych (w tym kaset wideo), dyskietek, kart pamięci, kartridży,
- właściciele lombardów,
- sprzedaż papierosów i alkoholu.

**Nawet jednorazowa sprzedaż w/w towarów i usług
rodzi obowiązek zainstalowania kasy fiskalnej!**